

На Твој позив ја сам справан Отићи из света тог,
Јер умрети свак' је готов Кој' се Спаса држи свог.

5. Буд' ми близу сад на земљи! Док не нагне дана ток,
Док се вече не приближи, Не спусти се тавна ноћ,
С' Благословом тад' мет' руке На уморну главу ми,
Рекав: "Сине ту је већ крај, Кој' верује там' живи!"

6. Буди са мном и тад' Спасе, Кад с'приближи хладна смрт.
К'о год хладни ваздух жесток Пред небесном зором туд'
Кад побледи око моје, Тад' обасјај духа мог',
Да радосно могу поћи У постојбу Оца свог!

206. ОТАЦ ВАС ЉУБИ

1. О бла - го на - ма, О - тац наш Љу -

би нас сви - ју сваг - да, Сва - ко - га од нас

ра - до Он На не - дра при - ма Сво - ја. Па

шта се мож' Ис - ка - ти још, Шта ли по -

же-лит' са - мо, Кад Ње - га ми и - ма - мо!

2. Кад би без блага и злата Ми прошли светом целим,
Ипак је богат Отац наш Љубављу и имањем.
Па не да Он Народу свом
Глад и наготу љуту Трпит' на жића путу.
3. Он, који тол'ко учини За свију нас спасење,
Који нам Сина посла Свог За наше избављење, -
Грешничка зла Он праштат' зна;
Како ли не б' Он сада Брин'о с' за децу свагда?
4. Слободно ј' нама у свак' час Пред Њег'во лице стати,
Утеху у невољи свој Од Њега заискати;
Чуће Он наш Вапај и плач,
Даће нам што желимо, Кад Му се ми молимо.
5. Он је у Христу Отац наш Милостив на небеси,
К' Њему течемо кад нас бол, Ил' туга каква здеси;
Крај Њега тад' Умине јад,
Код Њега с' ми склонимо, И бриге с' одростимо.
6. Па зар мислите, да м' је страх Од смрти и од гроба?
Зовне л' ме Отац радо ћу Поћи у свако доба;

Боље је там' Нег' овде нам',
Често зажелим радо: О кад би Отац звао!

7. Он љуби нас, то је доста, Да с' вечно радујемо;
Он љуби нас, то је доста, Ми Њега верно знамо!
К'о деца сад, Па и свакад
Ми ћемо с' овде трудит': Свим срцем Њега љубит'!

207. СКУПШТИНСКО ПОЈАЊЕ

(На глас број 215.)

1. Скуп - ље - ни ов - де збо - ре, У -

пра - ви ср - це го - ре Пред ли - це Бо - гу

твој; Сла - ви Га и при - зо - ви, Бла -